

భుజం మీద వినుకులు పడుతూంటే విండో గ్లాస్ పూర్తిగా క్లౌజ్ చేశాను. తిరుమల ఘాట్ రోడ్లో బస్సు మెంకలు తిరుగుతూ నెమ్మదిగా వెళుతోంది. బయట వర్షం జోరు హెచ్చింది.

టైం చూసుకున్నాను. ఐదున్నర! చీకటి చిక్కబడుతోంది.

అలిసిపోయినట్లుంది మ ఆవిడ లక్ష్మి, సీటుకి తల ఆని కళ్ళు మూసుకుని ఉంది.

ఆరు నెలల క్రితం తిరుమల బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్ట్ చేయడానికి వచ్చిన రోజులు నా కళ్ళ ముందు కదులు తున్నాయి.

★★★

నేను కెనరా బ్యాంక్లో మేనేజర్ని. ఇన్స్పెక్షన్లో వున్నాను! రకరకాల ఊళ్ళూ, నేక బ్రాంచ్లూ తిరిగి వని!

వాలంటరీ రిటైర్మెంట్ క్రాంతి వెళ్ళిపోతున్న మాతోటి ఉద్యోగుల్ని సాగనండానికి మా రీజినల్ ఇన్స్పెక్టరేట్ సిబ్బంది నాంప్లైడ్ వున్న హోటల్ హార్టల్ వీడ్కోలు సభ ఏర్పాటు చేశారు. ఆ సభలో పాల్గొనడానికి మేం విజయవాడ ఇన్స్పెక్షన్ల అందరం హైదరాబాద్ వెళ్ళాం!

మేనేజర్ గోపాలయ్యశెట్టిగారి ఆఫీసర్ శ్రీనివాస రావుగారు ఏర్పాటు మనంగా చేశారు. మా అసిస్టెంట్ జనరల్ మేనేజర్ అనంతంగా "బావున్నారా?" అంటూ పేరు పేరున అందరినీ పలకరించారు.

సూప్ సీప్ చేస్తున్న నా దగ్గరికి వచ్చారు ఆయన. "తిరుమల బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్షన్ వుంది, మిమ్మల్ని పంపిద్దామనుకుంటున్నాను"

నా చెవులను నేనే నమ్మలేకపోయాను. తిరుమల బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్షన్ అంటే ఎలా వచ్చా రెండు వారాల పాటు తిరుమలలో వుండే అద్భుతం దక్కుతుంది!

"మా కోసం కూడా ఆ ఎడ్యుకండలవాడిని ప్రార్థించాలి!" నవ్వుతూ నా భుజం తట్టారు అనంతంగా.

ఆయన ఎ.జి.ఎమ్గా వచ్చాక మా ఆర్.ఐ. స్వరూప స్వభావాలే మారిపోయాయి. ఇన్స్పెక్షన్లలో కొత్త చైతన్యం తీసుకువచ్చారు ఆయన. ఆయన ఎంతో అనుభవజ్ఞులు. సినియర్ సబార్డినేట్స్ని ఎంతో అభిమానంగా చూసుకుంటారు. "ఫామిలీని వదిలి నెలల తరబడి ఊళ్ళ వెంట తిరుగుతుంటారు. ఆరోగ్యాలు జాగ్రత్త!" అంటూ నిషించినప్పుడల్లా ప్రేమను కురిపిస్తారు. ఆయన ప్రచాక "హలో" సీరీస్ ద్వారా కొత్తగా ప్రతి నెలా మా డిపార్ట్మెంట్ విషయాలు, తోటి ఇన్స్పెక్షన్ల విషయాలు కలబోసి, ఆయన అనుభవాన్ని జోడిస్తూ మమ్మల్ని పలకరిస్తున్నారు. నాకు ఆధ్యాత్మిక విషయాల పట్ల ఆసక్తి వున్నట్లు కనిపెట్టినట్లున్నారు. అందుకే తిరుమల బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్షన్ బాధ్యత నాకు ప్రసంగించారు.

"థాంక్ యూ సార్-థాంక్ యూ వెరీ మచ్-మొత్తం మన ఆర్.ఐ.స్టాఫ్కి భంజరగాలని ఆ

స్వామిని ప్రార్థిస్తాను!" ఉద్వేగంగా అన్నాను నేను.

అలా అనంతంగారి ఆశీస్సులతో తిరుమల బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్షన్ చేయడానికి మే 24న ఆ బ్రాంచ్లో అడుగుపెట్టాను నేను.

టైం తొమ్మిదిన్నర!

చిన్న బ్రాంచ్-అయితే పుల్లీ కంప్యూటరైజ్డ్ బ్రాంచ్. ముచ్చటగా వుంది!

వస్తు నేను పరిచయం చేసుకోగానే, "అయామ్ రాజు! మోస్ట్ వెల్కమ్ లు తిరుమల. రండి, మా స్టాఫ్ని పరిచయం చేస్తాను" కరచాలనం, చేస్తూ, నన్ను లోపలి హాల్లోకి తీసుకువెళ్ళారు మేనేజర్ రాజుగారు.

ఆఫీసర్ జనార్దన్, క్లర్కులు ప్రసాద్, నాయుడు, పూర్వ హరి-మొత్తం స్టాఫ్ అదే!

నాకు సీట్ అరేంజ్మెంట్స్ చూస్తూ, "ఏం కావాలి వచ్చినా అడగండి. మొహమాట పడవద్దు!" అన్నారు రాజుగారు.

నేను పెద్దగా నవ్వాను. "మొహమాట పడితే నా పని అయినట్లే!"

కస్టమర్స్ రావడం ఆరంభం అయింది! కాస్టింగ్ ట్రోజ్ వాళ్ళలో కస్టమర్స్ కన్నా యాత్రికులు ఎక్కువ అని అర్థం అయింది నాకు. "విజయా బ్యాంక్ ఎక్కడ?" "ఫలానా చౌత్తీ ఎక్కడ" "ఫలానా అర్చనకి టికెట్స్ ఎక్కడ దొరుకుతాయి?" ఇలా రకరకాల ఎంక్వైరీలతో యాత్రికులు. స్టాఫ్ ఎంతో ఓపికగా అందరికీ సమాధానాలు చెప్పి పంపిస్తున్నారు.

మా బ్యాంక్ స్టాఫ్ అయితే దేశం నలుమూలల నుంచి ఫ్యామిలీలతో, లగేజీతో తిన్నగా బ్రాంచ్లోకి వచ్చేసి బైతాయిస్తున్నారు. వాళ్ళందరికీ ఎకామడేషన్, అర్చన టికెట్స్ ఏర్పాటు చేయడంలో ఊపిరి తీసుకునే స్వవధి కూడా లేదు రాజుగారికి.

"మా ఆర్.ఐ.కి ఫోన్ చేయాలండి!" అంత బిజీగా వున్నా, ఆయనని డిస్టర్బ్ చేయక తప్పలేదు నాకు.

"ఓ ఘ్యూర్!" అంటూ టైన్ కలిపి ఇచ్చారు ఆయన.

"హల్లో!" సామ్యమైన గొంతుతో టైన్లో అనంతంగా...

"నమస్కారం సార్! మీరు చెప్పినట్లుగా ఈరోజే తిరుమల ఇన్స్పెక్షన్ స్టార్ట్ చేశాను!"

"ఓ వెరీగుడ్-పైన ఎకామడేషన్ చూస్తున్నారా?" ఆయన అడిగేదాకా ఆ సంగతి గుర్తొచ్చింది నాకు! అదే అనంతంగారిలో గొప్పతనం. ఇన్స్పెక్షన్ సౌకర్యాల గురించి, ఆరోగ్యం గురించి, కుటుంబ యోగక్షేమాలను గురించి అనుక్షణం ఆలోచిస్తున్న వుంటారు.

"ఇంకా లేదు. చూసుకుంటాను సార్!"

"వీలయినన్ని దర్శనాలు చేసుకోండి. ఆల్ ద బెస్ట్" ఫోన్ పెట్టేశారు ఆయన.

మా మాటలు అంత బిజీలోనూ విన్నట్లున్నారు. "మీరు తిరుపతిలో హోటల్లో దిగలేదా?" అని అడిగారు రాజుగారు.

లేదన్నట్లుగా తల ఊపాను నేను. "మా ఫ్రెండ్ జాఫర్ ఇంట్లో లగేజీ వుంచి, స్నానం చేసి, టిఫిన్ తిని వస్తున్నాను. తిరుమలలో వుండాలనే నా ఆశ!"

"ఇంత రషీల్ రెండువారాలు పైన అకామడేషన్ కష్టం కావచ్చు!" ఆలోచనలో పడ్డారు రాజుగారు.

సాయంత్రానికి నాకు శృంగేరిమఠంలో రూమ్ ఇప్పించడంలో కృతకృత్యులు అయ్యారు ఆయన. సెకండ్ ఫ్లోర్లో నీట్గా, అధునాతనంగా వున్న రూమ్!

"థాంక్ యూ వెరీమచ్ తిరుమలలో రెండు వారాల బస ఏర్పాటు చేసినందుకు!" రాజుగారికి మనస్ఫూర్తిగా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను.

తెల్లవారురూమునే లేచి సుప్రభాతం, తోమాల సేవ, అర్చన, అర్చనాంతర దర్శనం ఏదో ఒకటి చూసుకుని, బ్రాంచ్కి వచ్చేవాడిని! ఏదీ దొరకని రోజు, చేతికి సుదర్శన చక్రం వేయించుకుని, రాత్రి దర్శనానికి వెళ్ళేవాడిని!

బ్రాంచ్కి రోజులో డజనుమందికి పైగా స్టాఫ్ మెంబర్లు, తెలిసినవాళ్ళు వస్తూండేవారు. పనిలో ఏకాగ్రత కుదరడం కష్టం! అక్కడి స్టాఫ్ ఓపికకి ఆశ్చర్యం వేసేది! విసుగనేది లేకుండా ప్రవాహంలా వచ్చే యాత్రికులకి బ్యాంకింగ్ సేవలతోపాటు, వాళ్ళకు కావలసిన అన్ని అవసరాలు చూసేవారు. ముఖ్యంగా రాజుగారు బొంగరంలా తిరుగుతూనే వుండేవారు.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం మూడింటికి, లంచ్ తరువాత, మర్నాడు రాబోయే ఎవరికోసమో పద్మావతి గ్లోహౌస్లో రూమ్ బుక్ చేయడానికి వెళ్ళారు రాజుగారు.

ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళం వున్నాం!

"ఎక్స్క్యూజ్మీ!" సీరియస్గా లోన్ డాక్యు మెంట్లు చూస్తున్న నేను ఉలిక్కిపడి తలెత్తాను.

తలంతా ముగ్గుబుట్టలా వున్న ఓ ముసలావిడ! ముక్కు మీదకు జారిపోతున్న పాతకాలం నాటి కళ్ళ జోడు! బాగా మాసి, నలిగి వున్న నల్లచీర! మనిషి కొద్దిగా ముందుకు వంగి వుంది!

"ఎస్-ఏం కావాలి?" అడిగాను.

"ఓ వెయ్యి రూపాయల లోన్!"

"అలా కూర్చోండి. మేనేజర్ గారు వస్తారు!" సోఫా చూపించారు.

ఆవిడ కూర్చుంది. మనిషి గా ఆయాసపడుతున్నట్లుగా కనిపించింది.

"మంచిసీళ్లు తాగుతారా?" నా మాట పూర్తికాకముందే, స్ట్రీట్ లా సుల్ ఫిజ్జర్ వాటర్ తీసుకువచ్చాడు హరి!

సీళ్లు గలుగట తాగేసి, ఖాళీ సుల్ హరి చేతికిస్తూ, "థాంక్స్" అంది ఆవిడ.

నేను నా పనిలో పడ్డాను.

"లోన్ విషయంలో మీరు నిర్ణయం తీసుకోలేరా?" హలాత్తుగా అడిగింది ఆవిడ.

"నేను ఈ బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్టర్ అయి డానికి వచ్చాను. మేనేజర్ గారు వచ్చే స్తారు. ఇంతకీ మీరెక్కడ వుంటారు?"

"వైజాగ్ లో!"

"వ్యాట్?" అదిరిపడ్డాను నేను. "అక్కడ వుండే మీకు ఇక్కడ లోన్ దేనికి?"

నా మాటలకి ఆవిడ నుంచి జవాబు రాకముందే రాజుగారు వచ్చే శారు!

ఆయనే మేనేజర్ అని గ్రహించినట్లుంది, "మేనేజర్ గారూ! నాకు అర్జంట్ గా వెయ్యి రూపాయల లోన్ కావాలి!" అంది ఆవిడ, తనని తాను పరిచయం చేసుకోకుండానే!

"దేని కోసం లోన్? మీరు ఎక్కడ కక్కడ?" కర్చీఫోన్ మొహం తుడుచుకుంటూ అడిగారు రాజుగారు.

"నేను వైజాగ్ లో వుంటాను.

తిరుమల ఎక్స్ ప్రెస్ లో వస్తూన్నప్పుడు కావలి దగ్గర నా పెట్టె ఎవరో కొట్టేశారు. పై బ్యాగ్ లో వున్న కొద్ది పాటి డబ్బుతో, తిరుమలకి వెళ్లి, స్వామి దర్శనం చేసుకున్నాను. మా ఊరు వెళ్లి డానికి డబ్బులేదు. అందుకు లోన్ కావాలి!"

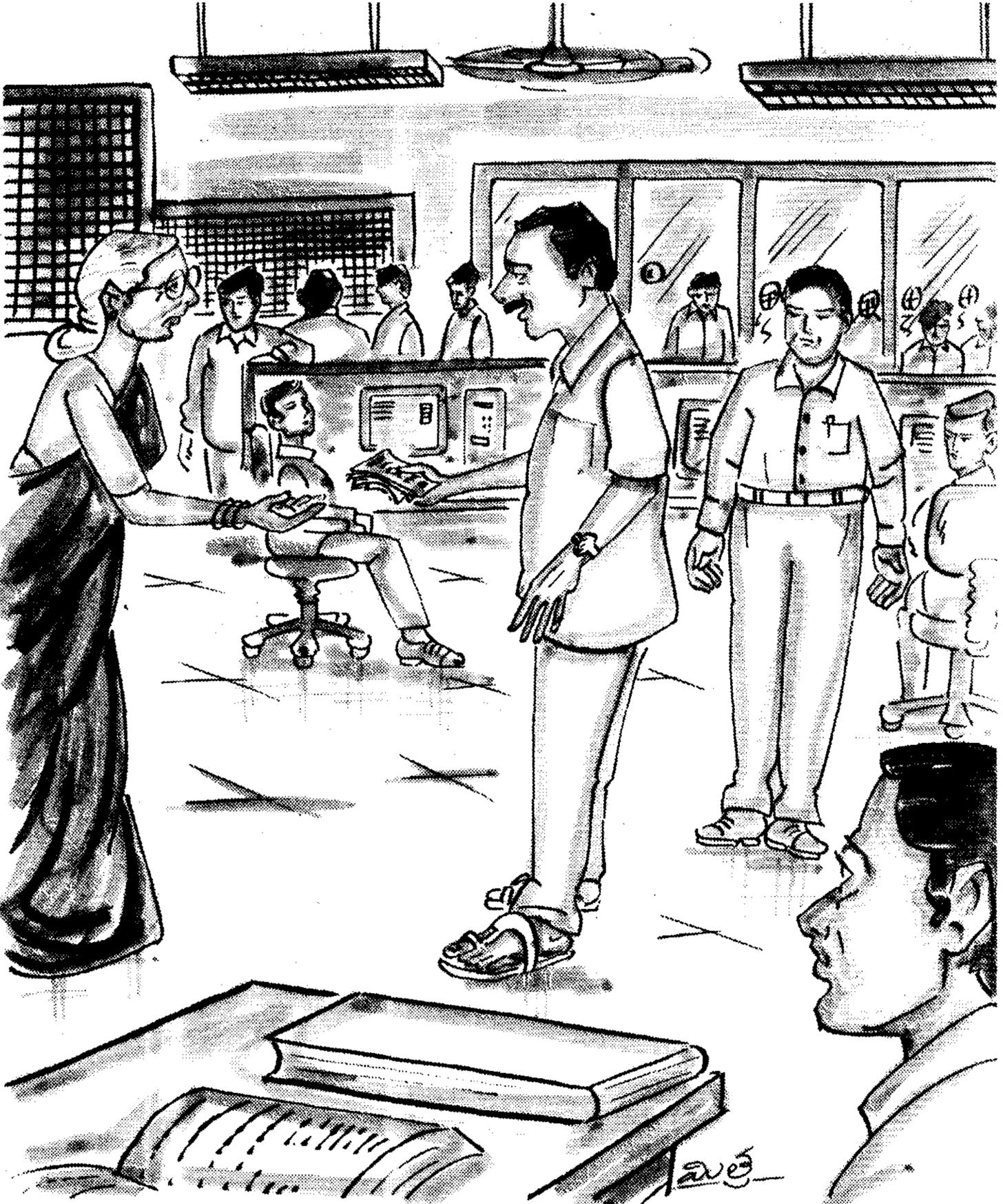
"అటువంటి కారణాలకి లోన్ ఇవ్వడం కుదరదు!"

"బ్యాంక్ లు వున్నది అవసరంలో వున్నవాళ్ళను ఆదుకోడానికేగా?"

"అవును"

"ఇప్పుడు నేనెంతో అవసరంలో వున్నాను. అర్జంట్ గా వెయ్యి రూపాయల లోన్ శాంక్షన్ చేయండి!" అరిచినట్లుగా అంది ఆవిడ.

"చూడండి, లోన్ శాంక్షన్ చేయడానికి కొన్ని నియమాలుంటాయి. మీరు మా ఖాతాదారులై

వుండాలి! మా బ్రాంచ్ పరిధిలో నివాసం వుండాలి" అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోయారు రాజుగారు.

"అవన్నీ నాకు చెప్పకండి!" నిసుగ్గా అంది ఆవిడ.

"చూడండి.. మీరు" అంటూ కల్పించుకోబోయాడు హరి.

"అయామ్ లీల.. మిస్ లీల.." 'మిస్' అనే మాటను ఒత్తి పలుకుతూ సీరియస్ గా అంది ఆవిడ.

"లీలగారూ! మీరు కోరినట్లుగా మీకు లోన్ ఇవ్వలేం! మీరు మరోచోట ప్రయత్నించండి. మేం ఇన్స్ పెక్టర్ వర్క్ లో బిజీగా వున్నాం!" నిక్కచ్చిగా చెప్పేశాడు హరి.

"హరి.. నువ్వు నీ పని చూసుకో!" రాజుగారు అలా అనడంతో లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు హరి.

"అయితే నాకు లోన్ ఇవ్వరా?" లేదన్నట్లుగా తల ఊపారు రాజుగారు.

అంతసేపూ ధీమాగా వున్న ఆవిడ బిక్కమొహం వేసింది. సోఫాలో వెనక్కువాలి బిగ్గరగా ఏడవడం ఆరంభించింది.

తిరుమల కొండమీద పర్చుపోయిందని, పెట్టెలో యిందని, తప్పిపోయామని అనేకమంది తారసపడుతూనే వుంటారు. అయితే ఇలా బ్రాంచ్ లోకి వచ్చి ఏడుస్తూ కూర్చుంటే ఇబ్బందే!

హరి హలాత్తుగా లోపలి నుంచి మళ్ళీ వచ్చాడు. అందరి దగ్గర తలో పది వమాలు చేసినట్లున్నాడు.

"లీలగారూ- ఇదిగో ఏభై రూపాయలు. ఇక వెళ్ళండి!" అన్నాడు.

లీల ఆ ఏభై రూపాయలు విసిరికొట్టింది.

"నేను బిచ్చగత్తెను కాను!" కళ్ళజోడు టిపాచీ మీద పెట్టి భోరుమని ఏడ్చింది.

మాచిరాజు కామేశ్వరరావు

అందరం బొమ్మల్లా ఆవిడే చూస్తున్నాం!
 లీల హఠాత్తుగా ఏడ్చి ఆ... "మీ బ్యాంక్ రూల్స్
 ఒప్పుకోకపోతే మీలో ఎవరయినా వెయ్యి రూపాయలు
 అప్పివ్వండి. వైజాగ్ కళ్ళగానే పంపేస్తాను!"
 అంది అందరివైపు ఆశా చూస్తూ.

అందరం చూపులు తప్పించుకున్నాం!
 "ప్లీజ్! ఎవరయినా వెయ్యి రూపాయలు
 సర్లండి!" పమిల చెంగుతో కళ్ళద్దుకుంటూ; అర్థిం
 పుగా అంది లీల.

"నేను సర్దుతాను. అయితే అబ్బాయి కాలేజీ ఫీజ్
 కట్టాలి! పి.ఎఫ్.లోన్ దానికోసం మీ తీశాను! నాలుగు
 రోజుల్లో డబ్బు పంపించేదాని!" హరి అలా
 అనడం అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

అప్పటిదాకా లోన్ ఇచ్చేది లేదు వెళ్ళమన్న మనిషి,
 తన లోన్ డబ్బు ఆవిడకి ఇవ్వడానికి సిద్ధపడ్డాడు!

"నేను ఆడిన మాట తప్పను!" లీల కళ్ళల్లో
 కొత్తకాంతి. "రెండు రోజుల్లో మీకు డి.డి. అందు
 తుంది!"

"మరోసారి ఆలోచించుకో!" పది వంద రూపాయల
 నోట్లు హరి చేతిలో పెడుతూ అన్నాడు క్యాషియర్
 ప్రసాద్.

హరి ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు! నిద్రలో నడు
 స్తున్నవాడిలా, ఆ వెయ్యి రూపాయలు తీసుకువచ్చి
 లీల చేతిలో పెట్టాడు.

వెయ్యి రూపాయలు బ్యాంక్ లో పెట్టుకుని, హరి
 చేయి ఆసరాగా చేసుకుని సోఫాలోంచి లేచింది లీల.

"ఒక కాగితం మీద మీ పేరు, డి.డి. వివరంగా వ్రాసి
 ఇవ్వండి!"

హరి తన వివరాలు వ్రాసిన కాగితం ఆమె చేతికి
 చ్చాడు. ఆ కాగితం కూడా బ్యాంక్ లో వేసుకుని,
 "మెనీ థాంక్స్! ఆ ఏడుకొండల వాడు నిన్ను చల్లగా
 చూస్తాడు!" హరిభుజం తట్టి, వెళ్ళిపోయింది లీల!

"ఆవిడ నాటకం ఆడుతోందని తెలుస్తూనే
 వుంది. వెయ్యి రూపాయలు ఎలా ఇచ్చావ్?" ఆమె
 మెట్లు దిగగానే వుండబట్టలేని వాడిలా తన సీట్
 లోంచి లేచి వచ్చాడు జనార్దన్.

"ఇటువంటి వాళ్ళని కొండల మీద ఎంతమందిని
 చూడం?" నాయుడు.

హరి బుర్రగోక్కున్నాడు.
 "ఆవిడ కళ్ళజోడు తీసేసి ఏడు గ్రా
 వుంటే అచ్చం మా అమ్మలా అనిపి
 చింది!"

"పోనీలే! ఆ డబ్బు ఎలా గా
 తిరిగి వచ్చేది లేదు! మీ అమ్మకి కళ్ళ
 వసుకుంటే అదో తృప్తి!" నవ్వా ప
 ప్రసాద్.

రెండురోజుల తరువాత హరి
 పేరుమీద ఏదో కవరు వచ్చింది.

"మీ అమ్మ దగ్గర నుంచే గా
 చూడు!" అన్నాడు ప్రసాద్.

నాకూ కుతూహలంగానే వుం
 ఉత్తరం చదువుతున్న హరి

మొహంలో వెలుగు!
 "పెళ్ళయిన పదేళ్ళ తరువాత మా చెల్లెలికి
 అబ్బాయి పుట్టాడు!" అంటూ అప్పటికప్పుడు
 అందరికీ స్వీట్స్ తెచ్చి ఇచ్చాడు హరి!

లీల దగ్గర నుంచి ఉత్తరం కోసం, హరికన్నా మేమే
 ఎక్కువగా ఎదురుచూశాం అనడంలో అతిశయోక్తి
 లేదు.

పదిహేడు రోజులు పట్టింది ఇన్ వెక్షన్ పూర్తి
 కావడానికి! రాజుగారి పుణ్యాన పథాలుగుసార్లు ఆ
 కోనేటి రాయుడిని దర్శించే అదృష్టం కలిగింది.

"ఈ పుణ్యంలో సగం అనంతంగారిదే!" అనుకు
 న్నాను తిరుమలలో బస్ ఎక్కుతూ.

ఏడుకొండలవాడితో పదిహేడు రోజులు అను
 బంధం! కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి తిరుమల వదలాలంటే!

ఎంతో సంతోషంగా, సంతృప్తిగా గడిచిన ఆ పది
 హేడు రోజుల్లో, లీల ఒక చేదు అనుభవం! తెలిసి
 తెలిసి మోసపోయిన హరి పట్ల జాలి!

మళ్ళీ ఆరు నెలల తరువాత మా శ్రీమతితో,
 నెల్లూరు వెళ్ళికి వచ్చి, అక్కడి నుంచి తిరుమలకి
 బయలుదేరాం.

"లేవండి మహాశయా! అందరూ దిగిపో
 యారు!" మా లక్ష్మి కుదుపుతుంటే ఈ లోకం
 లోకి వచ్చాను.

బయట వర్షం లేదు. చల్లటి ఈదురుగాలి!
 ఆటో ఎక్కి తిన్నగా శృంగేరిమఠంకి వెళ్ళి
 పోయాం!

మఠం, కళ్యాణమండపం రంగు రంగుల దీపా
 లతో దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్నాయి!

"సరోజ వెడ్స్ సంతోష!" రకరకాల పుష్పాలతో
 అందంగా పేర్చిన అక్షరాలు.

బయట నిలబడి వున్న చలపతిని చూడగానే
 ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లయింది. మఠంలో రూమ్ల
 అలాప్ మెంట్ ఆయనే చూస్తారు.

నన్ను చూడగానే గుర్తుపట్టి, "బావున్నారా
 సార్?" అన్నాడు చలపతి నవ్వుతూ.

"ఆ..అనుకోకుండా తిరుమల వచ్చాం. ఒక
 రూమ్.."

"సారీ సార్.. ఖాళీ లేవు"
 "ఒకరోజు కోసం.." డీలాపడిపోయాను!
 "పెళ్ళివారు అన్ని రూమ్లు బుక్ చేసినా
 న్నారు సార్. అన్నట్లు పెళ్ళికూతురు తండ్రి
 బ్యాంక్ స్టాఫ్.. అదిగో.." బయటికి వస్తున్న ఆ
 కేసి వేలు పెట్టి చూపించాడు చలపతి.

నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను.
 పట్టు పంచెలో, దీపాల వెలుగులో ధగధగ మెరిసి
 పోతున్నాడు హరి!

నన్ను చూస్తూనే.. "మీరాసార్.. ఎప్పుడు
 వచ్చారు?" అంటూ చాటంత మొహం చేసుకుని ద
 దగ్గరకొచ్చాడు హరి.

"ఈ పెళ్ళి.." నాకు చూస్తున్నదంతా కలలా అని
 పిస్తోంది.

"మా అమ్మాయిదే!" నన్ను ఓ సక్కకి తీసికె
 ళ్చాడు హరి.

"అంతా ఆ లీలమ్మ దయ!" అంటూ జరిగింది
 నాకు టూకీగా వివరించాడు!

వెయ్యి రూపాయలు అప్పుగా తీసుకెళ్ళిన లీల
 దగ్గర నుంచి నాలుగు నెలల వరకూ ఎటువంటి
 కబురూ లేదు! అంతా అప్పటివరకూ హరిని ఆట
 పట్టిస్తూనే వున్నారట! రెండు నెలల క్రితం హరిని
 వెతుక్కుంటూ వైజాగ్ నుంచి ఒక లాయర్ వచ్చా
 డట! లీల తిరుమల నుంచి వస్తూనే సివియర్ హాస్టల్
 ఎటాక్ వచ్చి, రెండు నెలలు మంచం మీద వుండిపో
 యిందట! ఆవిడ బ్రహ్మచారిణి. వారసులంటూ
 ఎవరూ లేరు. లక్షల ఆస్తివుంది. ఇల్లు, తునిలో వున్న
 మామిడితోట ఆ ఏడుకొండల వాడికే వ్రాసేసిందట!
 పదిహేను లక్షల వరకూ వున్న బ్యాంక్ డిపాజిట్లు
 హరి పేరున వ్రాసిందట! ఆవిడ వీలునామా అనుబం
 దాలు చేయడానికి తిరుమల స్వయంగా బయలుదే
 వచ్చాడు ఆ లాయర్.

"అలా లీలమ్మ దయతో కొండమీదే ఘనంగా
 చేస్తున్నాను మా అమ్మాయి పెళ్ళి!" లైటు వెలుగులో
 హరి కళ్ళల్లో మెరుస్తున్న ఆనందభాషోలు.

"రాజుగారు ప్రమోషన్ వచ్చి వెళ్ళిపోయారు.
 తిరుపతి నుంచే సుబ్రహ్మణ్యంగారు మేనేజర్ గ
 వచ్చారు. ఒక్క గంటలో అందరూ వస్తారు. మా
 అమ్మాయి పెళ్ళికి మీరు మేడమ్ గారిలో
 సహా రావడం ఆనందంగా వుంది. ఒక
 గంటలో తయారయి భోజనాలకి వచ్చే
 యండి!" జేబులోంచి ఒక రూమ్ తాళం
 చెవి తీసి, నా చేతిలో పెడుతూ అన్నాడు
 హరి!

రూమ్ లోకి వెళ్ళే లోపలే, జరిగిం
 దంతా అడిగి తెలుసుకున్న లక్ష్మి "మంచి
 వాడికి ఎప్పుడూ మేలే జరుగుతుంది.
 అంతా ఆ ఏడుకొండలవాడి లీల!" అంది.

ఆ మాట అక్షరాలా నిజం అనిపిం
 చింది నాకు.

